

REGIO ZUID-HOLLAND MIDDEN

REGIONAAL RECHERCHE TEAM

COUPE TEAM

11

ige
A.J. Hartman.

P R O C E S - V E R B A A L

Op maandag 26 september 1988 hoorden wij, verbalisanten
J.N. 't Hoen en E. Pastoor,
een man die opgaf te zijn:
Adrianus Jan Hartman,
geboren 3 december 1951 te Rotterdam, wonende Sandenburg 11 te
Alphen aan den Rijn.

Terzake ingelicht, verklaarde hij:

"In 1974 studeerde ik af aan de H.T.S. in de chemische
techniek, waarop ik in 1977 in dienst trad bij het
Hoogheemraadschap van Rijnland te Leiden. In deze functie had
ik voor het eerst te maken met de vuilstort "Coupe-polder" te
Alphen aan den Rijn. Ik kan mij nog herinneren dat met
betrekking tot deze vuilstort de afvoer van het
percolatiewater een probleem was. Dit was niet specifiek voor
deze vuilstort een probleem maar eigenlijk een algemeen
probleem van iedere vuilstortplaats.

Het water van de sloten om de Coupepolder, vermengd met
het percolatiewater werd door een gemaal aan de zijde van de
Westkanaalweg afgevoerd in de Kromme Aar dan wel in het Aar-
kanaal.

Het was in 1981 dat ik het Hoogheemraadschap verliet en mijn
werkzaamheden tot medio 1985 vervolgde bij de gemeente Alphen
aan den Rijn. Ik werd daar als technisch ambtenaar aangesteld
en van mij werd verwacht dat ik allerlei lopende en zich
aandiënde milieuzaken zou behartigen. Een daarvan werd de
behartiging van de vuilstortplaats. Dit werd in eerste
instantie mijn taak. Een specifieke taakomschrijving bestond
er toen niet voor mij. Tevens was er geen uitgestippeld beleid
aanwezig ten aanzien van milieuzaken binnen de gemeente Alphen
aan den Rijn. Mijn directe chef was toen de heer Verrij van de
afdeling Bouw- en woningtoezicht. Het beheer van de vuilstort
lag bij de afdeling reiniging en werktuigbouw. De afdeling
waar ik werkzaam was, had dus alleen een adviserende taak ten
opzichte van de vuilstort en geen beslissende bevoegdheid.

Ten aanzien van de vuilstort heb ik mij in eerste instantie
bezig gehouden met de kwaliteit van het water van de stort was
en op welke wijze dit water te beheersen was.

Ik adviseerde toen uiteindelijk een damwand te slaan aan de
noordzijde van de stort, alsmede om het met percolatiewater
vervulde slootwater via de riolering naar de
rioolwaterzuiveringsinstallatie via een aan te leggen
persleiding af te voeren.

Voor zover ik weet, is alleen het laatste uitgevoerd.

Om bovengenoemde adviezen uit te kunnen brengen, nam ik in
samenwerking met het ingenieursbureau Oranjewoud diverse
monsters van het water in de stort door middel van peilbuizen.
Tevens hielp ik een Belgische deskundige met het analyseren

0910

van de gemaakte infraroodluchtopnamens van de stort. Aan de hand hiervan kon worden vastgesteld waar zich warme plekken op de stort bevonden in verband met uittreding van percolatiewater en gassen.

Voor het nemen van monsters begaf ik mij diverse keren op de stort en in die tijd was er maar een eigenlijke toegang tot de stort namelijk die aan de zijde van de Burgemeester Bruins Slotsingel. Van die keren dat ik op de stort kwam, was het daarbij mogelijk om aan de noordzijde van de stort ongemerkt op de stort te komen. Ik gebruikte deze niet gebruikelijke toegang, omdat aan die zijde van de stort een pijlbuis was geslagen, waaruit ik monsters moest nemen.

Van de uitslag van deze monsters kan ik mij alleen nog herinneren dat deze ten opzichte van andere storten niet schokkend waren en een min of meer normaal beeld van een vuilstort vormden.

Verdere zaken die mij ten opzichte van de vuilstort nog bijstaan zijn. De laatste Hinderwetvergunning die ik kende, verbod dat er huisvuil werd gestort. Ondanks dit verbod werd er wel huisvuil gestort. Dit huisvuil was afkomstig uit flatwoningen waar het huisvuil werd verzameld in grote containers die niet bij de Afvalverwerking Rijnmond (A.V.R.) konden worden aangeboden. Dit was een feit van algemene bekendheid.

Ik hielp bij het samenstellen van een aanvraag tot het verkrijgen van een vergunning op grond van de Afvalstoffenwet. Daarin werd verzocht om inerte stoffen te mogen storten. Hiertegen heb ik geageerd, omdat inerte stoffen, stoffen zijn die niet reageren met de omgeving. Dit was in principe vragen om het onmogelijke. Deze aanvraag werd desondanks ingediend waarna een vergunning werd verleend door de Provincie Zuid-Holland.

Het toezicht op de stort in directe zin was in handen van ene Dirk en ene Soumokol. Met beiden had ik een oppervlakkig contact.

Mij werd om advies gevraagd naar aanleiding van het gebruik van chloroben. Dit produkt werd gebruikt tegen stank en ongedierte. Dit produkt werd in 200 liter vaten geleverd, die blauw of groen van kleur waren. Hoe men dit produkt over de stort verspreidde, weet ik niet. Ik adviseerde toen dit produkt niet meer te gebruiken, na met een deskundige daarover ruggespraak te hebben gehad. Mijn indruk was dat men dit produkt al enige jaren gebruikte ter bestrijding van stank en ongedierte. Voor zover ik weet, werd mijn advies opgevolgd.

Ik nam in 1984 tot medio 1985 deel aan de projectgroep bodemsanering ten behoeve van het oriënterende onderzoek betreffende de vuilstort. Daarbij werd een historisch onderzoek verricht naar de vuilstort. Hierin kwam onder andere naar voren een rapportage van het bodemonderzoeksbedrijf FUGRO. Daaruit bleek dat de grondlaag van de vuilstort bestond uit hoofdzakelijk een zanderige kleilaag. Tijdens dit project trachtte ik rapporten van de gemeentepolitie te Alphen aan den Rijn over de vuilstort in handen te krijgen via de geeigende weg nadat ik dit verzoek had gedaan aan de politiemans L. Haalboom. Dit werd mij kennelijk niet in dank afgenomen, omdat ik zelf de overtuiging heb dat ik naar aanleiding hiervan uit de projectgroep werd gezet.

Ik schreef eens een keer een brief met mijn mening over het reilen en zeilen op de stort aan burgemeester en wethouders van Alphen aan den Rijn. Deze brief werd niet geaccepteerd en

0911

ik kreeg het verzoek de brief over te maken, hetgeen ik weigerde. De brief moest namelijk over, want ik moest een positiever beeld over de stort schetsen dan dat ik had gedaan.

Verder weet ik mij in het begin van mijn aanstelling te herinneren een opmerking van de heer De Back, adjunct directeur van de dienst openbare werken, die luidde: "Er zijn nu eenmaal afvalsoffen en die moeten gestort worden en dat doen wij dus gewoon", althans woorden van gelijke strekking. Tevens vond De Back dat het hebben van een eigen stortplaats ten opzichte van andere gemeenten en provincie een onderhandelingspositie in gunstige zin opleverde. Naar mijn mening kwam door deze stellingname het milieu-aspect te weinig naar voren.

Het kwam verder voor dat tijdens mijn ambtsperiode bij de gemeente juist niet om advies werd gevraagd waar dit juist wel had gemoeten. Exacte voorbeelden daarvan kan ik mij echter niet herinneren. Schriftelijk zullen hiervan binnen de gemeente mogelijk nog wel voorbeelden te vinden zijn.

Verder kan ik u geen bijzonderheden met betrekking tot de vuilstort meedelen."

w.g. A.J. Hartman.

Nadat wij getyuiige A.J. Hartman zijn verklaring hadden voorgelezen, verklaarde hij daarbij te volharden en ondertekende deze.

Hiervan hebben wij op respectievelijk ambtseed en ambtsbelofte opgemaakt dit proces-verbaal.

Alphen aan den Rijn, 26 september 1988.

De verbalisanten,

J.N. 't Hoen

E. Pastoor.

0912